



PROJECTE SOSTRE 360º

***UNA PROPOSTA INTEGRAL I COMUNITÀRIA D'ATENCIÓ SOCIAL A
PERSONES JOVES QUE VIUEN AL CARRER I ESTAN EN SITUACIÓ DE
VULNERABILITAT***

Novembre 2020

ÍNDEX

I. ANTECEDENTS	3
II. DESCRIPCIÓ DE LA SITUACIÓ DE SENSELLARSIME I SITUACIONS DE VULNERABILITAT AL CARRER	5
III. PROJECTE SOSTRE 360º	7
1. Organització metodològica.....	7
1.1. Descripció del projecte.....	7
1.2. Principis rectors.....	8
1.3. Objectius	8
1.4. Treball en xarxa	9
1.5. Criteris metodològics	10
1.6. Eines de treball.....	11
1.7. Característiques generals del perfil a atendre	11
1.8. Tipologia dels serveis Inclosos.....	12
a) Serveis d'acompanyament especialitzat	12
b) Prestacions de servei d'habitatge	13
2. Funcionament del projecte.....	13
2.1. Vies d'entrada en el projecte	13
2.2. Comissió gestora de casos	13
2.2.1. Concepte	13
2.2.2. Organització	14
2.2.3. Periodicitat de les reunions.....	14
2.2.4. Dimensió ètica de la Comissió Gestora de Casos	15
2.3. Durada del projecte.....	15
2.4. Equip professional.....	15
2.5. Vies de sortida del projecte.....	16
3. Circuit general	16
4. Monitoratge i Avaluació del projecte.....	17
ANNEX 1: Marc legal general.....	20

I. ANTECEDENTS

El gran augment en l'arribada d'adolescents i joves migrats sols al nostre país en els darrers quatre anys (més de 8.000 adolescents entre 2017 i 2020, la majoria amb 16 i 17 anys) ha fet aflorar una realitat ja existent anteriorment a l'augment d'aquest flux migratori i que ja havia centrat molts debats entorn del Sistema de protecció a la infància i l'adolescència: Què passa amb els i les joves tutelats un cop assoleixen la majoria d'edat? Catalunya és, juntament amb Euskadi les úniques comunitats autònomes que disposen d'un programa específic per acompanyar en el seu procés d'emancipació i d'autonomia personal els i les joves tutelats un cop assolida la majoria d'edat sempre i quan hi hagi un compromís explícit per part del o la jove de seguir amb el programa individualitzat establert construït amb el propi jove.

L'Àrea de suport als joves tutelats i extutelats (ASJTET) ofereix una sèrie de programes (habitatge, acompanyament jurídic, etc.) en funció de les necessitats dels nois o noies. En general, el 80 % dels nois i noies que assolien la majoria d'edat s'acollien històricament, de mitjana, a algun programa de l'ASJTET. La resta en quedaven al marge de l'ASJTET voluntària o involuntàriament, però comptaven d'una manera o una altra, amb una xarxa social i/o familiar de suport. .

Amb l'arribada massiva de joves migrats sols, des del Sistema de protecció a la infància i l'adolescència, per evitar que la majoria d'aquests nois i noies es quedin en situació de màxim vulnerabilitat més enllà dels 18 anys (per acollir-los a tots abans dels 18 anys s'ha doblat en 2 anys l'oferta de places residencials del sistema de protecció) s'han buscat fórmules imaginatives per tal de poder-los acompanyar més enllà de la majoria d'edat (amb l'afegit que molts d'ells han arribat amb 16 i 17 anys i no s'ha pogut finalitzar el procés educatiu encaminat a l'autonomia personal):

- S'utilitzen els Expedients Assistencials (pensats inicialment per acompanyar joves extutelats amb diversitat funcional mentre esperen que se'ls atorgui una plaça o joves que es troben enmig d'un procediment jurídic) per poder-los allargar les mesures més enllà dels 18 anys.
- S'impulsa el recurs de pisos de 16 a 21 anys incorporat a la Cartera de Serveis Socials per tal que puguin ser acollits més enllà també de la majoria d'edat
- S'amplia exponencialment l'oferta de pisos per a majors d'edat de l'ASJTET
- Es modifica el dret a ser beneficiari de la prestació econòmica per tal que bona part d'aquests nois i noies puguin adherir-se a aquesta prestació i aquesta prestació s'allarga fins als 23 anys, si han estat, com a mínim, un any tutelats.

A més, està el suport de la prestació econòmica de l'ASJTET que a partir de l'aprovació de la modificació legislativa amplia l'accés a la prestació d'ex-tutelat. Aquesta ampliació suposa un augment exponencial:

Previsió prestacions 2020:

Prestació curta (12 mesos)	BCN Ciutat	BCN Comarques	BCN Metropolitana	Girona	Lleida	Tarragona	Terres de l'Ebre	Total
Passen del 2020*	168	193	105	64	44	120	83	777
DGAIA fan 18 2021 <12 mesos tutela	37	76	36	37	29	27	27	269
Total	205	269	141	101	73	147	110	1046

Prestació Llarga (5 anys)	BCN Ciutat	BCN Comarques	BCN Metropolitana	Girona	Lleida	Tarragona	Terres de l'Ebre	Total
Passen del 2020	204	244	161	62	67	91	34	863
Han passat de 6 mesos a 21anys	171	137	79	49	34	81	41	592
Baixes <21 anys (poden sol·licitar)	72	117	72	39	15	38	14	367
DGAIA fan 18 2021 > 12 mesos tutela	218	387	231	159	160	160	133	1448
Total	290	504	303	198	175	198	147	3270

Font: Direcció General d'Atenció a la infància i l'adolescència

En definitiva, des del sistema de protecció a la infància i l'adolescència, per mirar de fer front a aquesta situació, ha obert milers de places residencials i està mantenint en places reservades a infants menors d'edat, a milers de nois i noies majors d'edat per evitar que aquests nois i noies que estan complint els 18 anys es quedin sense llar un cop assolida la majoria d'edat. Però aquesta resposta no pot arribar a tothom, ni perquè tots els joves estan disposats a adherir-se a aquests programes, ni perquè no tots han passat pel sistema de protecció.

Cal recordar, que el procés migratori dels anys 2017 a 2019 va comportar també que arribessin a Catalunya centenars de joves amb 19, 20 i 21 anys que no han tingut la sort de poder ser acollits dins del sistema de protecció a la infància i l'adolescència però que es troben igualment, en una situació similar a alguns dels que sí han estat protegits però no han pogut aprofitar els recursos: en situació de carrer, amb un nivell de deteriorament bio-psico-físic molt important i amb poques possibilitats de formar-se i menys, de trobar un lloc de treball remunerat.

La situació de les persones majors de 18 anys ex-tutelades que no volen vincular-se a cap dels programes que ofereix l'ASJTET, ve de lluny, però abans de l'arribada massiva de joves migrats sols es diluïa ja que la majoria de nois i noies tornaven amb la família biològica o altra xarxa social de suport, o eren atesos pels Serveis Socials Bàsics dels municipis, o sense problemes amb la documentació, podien anar aconseguint feines que els permetessin anar vivint encara que fos de forma precària.

En el cas dels dels joves migrats, tant els que han estat acollits pel Sistema de protecció a la infància i a l'adolescència, com els que han arribat a Catalunya essent ja majors d'edat, la complexitat és molt major, en tant que no disposen de xarxa familiar i/ social (o aquesta és molt precària), perquè no tenen o és molt limitat, ni coneixement de l'entorn, ni de l'idioma, ni de les possibilitats administratives, laborals i formatives que, en canvi, els joves autòctons sí que disposen.

II. DESCRIPCIÓ DE LA SITUACIÓ DE SENSELLARSIME I SITUACIONS DE VULNERABILITAT AL CARRER

Ara bé, què passa quan aquests nois i noies no volen adaptar-se a aquests programes d'autonomia proposats per l'ASJET? O aquells joves migrats sols que per les circumstàncies prèvies al seu procés migratori la seva capacitat d'adaptació a recursos altament institucionalitzats és minsa? I quina atenció podem oferir als joves que arriben a Catalunya amb la majoria d'edat ja complerta i que per tant no poden entrar a sistema de protecció?

Si bé és cert que la gran majoria de joves durant el període en què han estat atesos per la DGAIA han pogut aprendre l'idioma, realitzar alguns cursos de formació laboral i tramitar la seva documentació i poder continuar en recursos de l'ASJET, o altres recursos de la comunitat, cal ser conscients que també hi ha un número reduït, però no menys important, que degut a que han arribat majors, tot i fer-se passar per menors, o que ja venien d'una situació de greu vulnerabilitat dels seus països d'origen, o que no accepten la realitat que han trobat aquí, no acaben d'adaptar-se als recursos que se'ls ofereixen.

Aquests nois sovint abandonen els centres per pròpia voluntat o són derivats a algun servei del territori on està ubicat el centre i als serveis socials d'atenció primària. Però la realitat és que molts d'aquests nois no acudeixen als serveis socials, i alguns acaben o en situació de carrer o o vivint en pisos ocupats on ja hi viuen altres persones majors d'edat (que no han passat pel sistema) i que la seva edat està majoritàriament entre els 21 i 28 anys. A vegades, també es dona la situació que a aquests pisos hi van nois menors d'edat tutelats escapolits de centres, que han mostrat ser refractaris al sistema de protecció.

Els recursos per a persones majors de 18 anys de la DGAIA malauradament no donen una resposta adequada a les seves necessitats, i els recursos pensats per a les persones adultes que viuen al carrer tampoc semblen ser una bona resposta per aquest col·lectiu jove. Són nois que tenen dinàmiques de carrer molt interioritzades, que viuen en infrahabitatges i/o exerceixen l'ocupació, alguns amb problemes de salut mental i addicions i altres protagonitzant accions de delinqüència com furts i robatoris amb violència.

A Catalunya s'estima que hi ha prop de 200 nois (majoritàriament és un fenomen masculí) que es troben en aquesta situació.

La seva distribució territorial és desigual arreu del país. Acostumen a concentrar-se petits grups integrats per nois majors de 18 anys (en alguns casos també s'hi poden trobar menors d'edats) en grans ciutats o pobles limítrofs amb aquestes, sempre coincidint amb municipis amb recursos per a joves migrats sols, o programes de Noves Oportunitats o altres recursos formatius no reglats, ja que en molts casos, són puntals de referència, malgrat el seu estil de vida, per a aquests nois i noies.

Molt sovint, aquesta situació de sensellarisme acompanyada en ocasions d'actes delinqüencials protagonitzats per aquests grups reduïts de joves, causa un impacte gran entre els veïns i veïnes, quan aquestes són víctimes d'aquests furtus i de les molèsties derivades de conductes incíviques, o quan sense patir-ho directament, sent rebuig envers aquests nois que pot derivar en situacions d'exclusió que en els pitjors dels casos pot acabar derivant en situacions de violència envers aquests grups amb accions de caire racista i xenòfob.

Precisament per evitar aquestes situacions, des de l'any 2019 mitjançant una addenda en el Contracte Programa, el Departament de Treball, Afers Socials i Famílies (DTASF) va implementar el programa dels i les dinamitzadors/es cíviques, una figura professional nova contractada pels ens municipals però finançada per la Generalitat per fer de pont entre els recursos de joves migrats sols i la ciutadania, per crear empatia, llaços de comunitat, trencar rumors i acompanyar també als joves en el seu procés d'inclusió social al veïnat. Però aquest perfil professional és insuficient per atendre i donar una resposta adequada a la situació de joves amb dinàmiques de carrer

Finalment, cal dir que des del 2018 s'han anat constituint taules territorials d'atenció a joves migrats sols arreu del país amb la voluntat d'explorar, entre altres situacions, qüestions com les referides en aquest projecte.

Circuits de detecció i accions actuals

En el cas de la detecció de persones menors d'edat entre aquests grups de joves amb dinàmica de carrer, s'activen els Mossos d'Esquadra i es fa una recollida del noi o noia per a la seva derivació a la DGAIA, què deriva el noi-al mateix recursos residencial d'on prové (en la mesura que la disponibilitat de places així ho fa possible). També es realitza un treball conjunt amb l'ens local, per la seva localització i un treball individualitzat amb la persona menor d'edat perquè pugui fer un retorn voluntari al seu centre de referència..

En totes les poblacions on s'han donat aquestes situacions s'han constituït gestores de casos integrades per diferents agents municipals, socials i territorials del DTASF per analitzar particularment cada cas i treballar de forma coordinada una proposta de derivació a recursos de sensellar, salut mental i addiccions, autonomia, etc. segons la necessitat de cada jove. Aquest mecanisme s'ha mostrat eficaç pel que fa a la socialització de les responsabilitats que són compartides i a la cerca de solucions individuals, però cal acompanyar aquesta tasca de recursos específics per atendre aquesta problemàtica.

Depenent de cada cas, la derivacions que s'han estat realitzant fins al moment són les següents:

- Retorn al centre o recurs residencial de protecció de procedència (cas dels nois menors d'edat).
- Derivació a Mossos d'Esquadra quan es té constància de comportaments i fets delictius.
- Coordinació amb els Serveis de Justícia Juvenil (Joves amb mesura de llibertat vigilada, fugues de centres, altres.)
- Derivació als recursos d'habitatge disponibles i creats exclusivament en el marc del present projecte.

Però aquestes derivacions només poden produir-se si es tracten d'adolescents. En el cas de nois majors d'edat cal donar una altra resposta. I per això és fa la present proposta, ja que el projecte *Sostre 360º* afegeix una nova derivació, cap a un servei integral des d'on es faria una intervenció social alhora que si s'escau, també una acollida habitacional plantejada des de les necessitats i dèficits individuals de cada jove concretats en un pla de treball individual, flexible i consensuat amb el/la jove- Aquest servei constaria de les següents accions:

- Derivació i acompanyament en processos de deshabitació a substàncies addictives.
- Treball d'emocions, autoestima, recuperació d'expectatives i interès.
- Derivació i acompanyament a serveis de salut mental i addicions.
- Acompanyar en la reducció de danys.
- Derivació a recursos formatius i d'aprenentatge lingüístics i competencials.
- Derivació a recursos laborals quan sigui viable i la situació administrativa del jove (documentació) ho permet.
- Vinculació amb recursos i activitats esportives i culturals de l'entorn per desvincular-se de la dinàmica anterior de carrer.

III. PROJECTE SOSTRE 360º

1. Organització metodològica

1.1. Descripció del projecte

El DTASF impulsa un projecte plantejat des d'una perspectiva sistèmica en el marc d'implementació territorial anomenat "Sostre 360º", un programa d'acompanyament personalitzat que pugui nodrir-se del treball en xarxa i multidisciplinar per superar la conflictivitat i evitar la cronificació de les situacions crítiques, complementat per la disponibilitat d'habitatge social protegit o recursos residencials en l'àmbit del sensellarisme (*housing first* et altri) per a joves en situació de vulnerabilitat i risc de carrer.

La **finalitat** del projecte és oferir un marc estable de referència per ajudar a construir un projecte de vida autònom i autosuficient a les persones ateses i que abordi des d'una vessant social i educativa les necessitats de les persones en un entorn residencial compartit, consolidant actituds i habilitats necessàries per tal de viure de manera autònoma, facilitar l'accés als recursos de l'entorn i garantir una convivència positiva entre les persones que conviuen als habitatges i amb l'entorn veïnal i comunitari.

La **població objectiu** del projecte són els joves majors d'edat que es troben en situació de vulnerabilitat, en ocasions, en situació de carrer i sense referents al territori, o aquests són febles o perjudicials, i independentment de la seva situació administrativa en cas que siguin persones migrades.

1.2. Principis rectors

- **Responsabilitat pública:** Els poders públics han de garantir la disponibilitat dels serveis socials mitjançant la regulació i l'aportació dels mitjans humans, tècnics i financers i dels equipaments necessaris per a garantir els drets reconeguts. També n'han d'assegurar la planificació, la coordinació, el control, la continuïtat del servei si se'n determina la necessitat, l'execució i l'avaluació amb criteris d'equitat, justícia social i qualitat.
- **Prevenició i dimensió comunitària:** Les polítiques de serveis socials han d'actuar sobre les causes dels problemes socials i han de prioritzar les accions preventives i l'enfocament comunitari de les intervencions socials

1.3. Objectius

- **Acompanyament a l'autonomia personal**
 - Realitzar suport a la vida quotidiana, en les rutines domèstiques i en hàbits saludables.
 - Vetllar per la convivència dins del recurs habitacional, veïnat, barri i ciutat.
 - Articular i coordinar-se amb els agents comunitaris (treball en xarxa) per vincular el o la jove als recursos de l'entorn en tots els àmbits (social, laboral, cultural, salut, relacions veïnals, etc.).
- **Suport en processos administratius, legals i judicials.**
 - Acompanyar en l'obtenció de la documentació legal necessària per poder accedir a diferents prestacions, serveis i recursos (empadronament, etc.).
 - Vincular al o la jove amb assistència jurídica.
 - Acompanyar als i les joves en els tràmits necessaris per a la seva regularització administrativa.
 - dotar a l'estructura dels recursos tècnics necessaris per facilitar, agilitzar i fer seguiment de cada situació particular.



▪ **Accés a l'habitatge**

- Oferir plaça a pisos compartits en règim de lloguer de l'entitat o de particulars que puguin donar sortida a les necessitats habitacionals dels i les joves.
- Proporcionar l'accés a l'habitatge com a punt de partida per vehicular un treball amb els recursos del territori.

▪ **Suport en la formació i la inserció sociolaboral**

- Acompanyar als i les joves en el procés de formació i inserció laboral.
- Promoure un currículum formatiu orientat en dos àmbits: d'una banda, a assolir competències lingüístiques i instrumentals que permetin al i la jove un bon desenvolupament i arrelament social; i per altra banda, potenciar les formacions de caràcter pràctic i enfocades a facilitar l'accés al món laboral.
- Fomentar la seva autonomia en la recerca de feina a través de recursos propis (treballar el disseny del currículum, dissenyar l'itinerari de recerca de feina, etc.) i també recursos que ofereix el territori (Servei d'Ocupació de Catalunya, serveis d'ocupació municipals, etc.)

▪ **Salut**

- Facilitar l'accés a la xarxa sanitària normalitzada (CAP, CSM).
- Acompanyar en l'inici dels processos de deshabitació a substàncies addictives.
- Promoure la salut emocional i física.

▪ **Prospecció d'habitatges**

- Realitzar prospecció d'habitatge.
- Cercar alternatives d'habitatge.

1.4. Treball en xarxa

Per donar un acompanyament integral als i les joves és imprescindible el treball conjunt i la col·laboració amb els diferents recursos que ofereix la comunitat. El projecte promou la relació, tant dels professionals com dels propis joves, essent tots ells agents actius del treball i suport per a la millora de la situació dels joves.

- 1. Presa de contacte i presentació del Servei** a tots els i les operadores de les xarxes de serveis públics i privats, de recursos comunitaris i d'atenció a joves vulnerables, amb qui es valori necessari establir canals formals i regulars de coordinació i col·laboració.
- 2. Establiment de canals regulars de coordinació**, que salvaguardant la confidencialitat de les dades i amb l'acord del o la jove, es promourà la utilització de diversos canals de comunicació: telefònic, correu electrònic, presencial, plataformes electròniques quan sigui important el ràpid intercanvi d'informació per establir acords mutus.



3. **Establiment d'acords estables de col·laboració**, establint convenis de col·laboració i coordinació explícits d'acord amb les necessitats dels i les joves del Servei. Donat que l'atenció està centrada en un model d'atenció integral de la persona, l'equip afavorirà la coordinació entre serveis, per tal de mantenir la continuïtat del pactat, els acords presos, adaptant la vinculació als recursos i la utilització adequada d'aquests; afavorint que les intervencions siguin de qualitat i flexibles depenent de les característiques i necessitats de cada persona.
4. **Promoció de l'ús i la vinculació dels i les usuàries als serveis de la xarxa** que siguin més adequats per donar resposta a les dificultats o necessitats de suport en cada moment, mitjançant la informació, l'orientació i especialment l'acompanyament professional a aquests serveis.
5. **Sensibilització**: la coordinació del servei ha de traslladar les seves necessitats i sensacions del servei a espais amb altres representants.

1.5. Criteris metodològics

L'atenció als i les joves es basa en:

- **Flexibilitat de l'atenció envers els i les joves.** El o la professional s'adapta i acorda els espais i horaris de trobada en funció de les necessitats dels joves, oferint opcions en diferents franges del dia per poder donar cobertura de forma integral.
- **Adaptabilitat als canvis.** Intervencions flexibles i adaptades al moment, la situació i les necessitats de la persona.
- **Motivació al canvi com a prioritat en la intervenció.** L'equip promourà la motivació al canvi mitjançant l'acompanyament i suport en la tasca de vèncer les ambivalències de la persona usuària envers aquest canvi.
- **Participació dels i les joves.** Les persones participants són protagonistes del seu procés de canvi per aconseguir una millora en la seva autonomia, però també se'ls convida a participar en el Servei a partir de les propostes que puguin sorgir a nivell individual o de caràcter grupal.

1.6. Eines de treball

Dels i les joves:

- La vida quotidiana com a element educatiu del dia a dia. Els espais de convivència són un espai de vital importància en la intervenció educativa.
- El vincle positiu i la relació d'ajuda. Proporciona una base positiva de seguretat que possibilita un equilibri emocional, el qual permetrà la consecució de graus d'autoconfiança i autoestima essencials pel creixement emocional de la persona. Aquest aspecte és clau per al treball en espais de trobada formals i informals com a eina per fer un treball educatiu, des d'una relació de seguretat i confiança.
- La normativa de l'habitatge com a element referent d'ordre i de contenció. Una normativa clara, viva, adaptable i amb la participació de les persones en la seva elaboració és necessària per aconseguir un funcionament pautat de la convivència i la quotidianitat.

Dels i les professionals:

- Treball en xarxa. És el sistema de treball que permet obrir i compartir la intervenció i el seguiment socioeducatiu al conjunt de recursos humans i materials, així com elaborar una línia de treball comuna. Es tracta de sumar capacitats i recursos des de diferents serveis professionals.
- Formació permanent dels i les professionals per desenvolupar i millorar la tasca. La formació és una eina doble: manté al o la professional actiu i l'ajuda a professionalitzar la tasca educativa dins l'Equip Educatiu, alhora que és un espai de creixement professional.
- Planificació i programació de les actuacions per aconseguir els objectius marcats. La programació per objectius com a eina de treball, i la memòria com a avaluació i millora de la tasca realitzada. L'avaluació continuada dels objectius per oferir un bon servei i adequar-lo a les noves necessitats.

1.7. Característiques generals del perfil a atendre

- Majoritàriament persones joves majors d'edat entre 18 i 25 anys.
- Majoritàriament nois immigrants de forma recent.
- Majoritàriament persones de gènere masculí.
- Alguns amb problemes d'addiccions i/o salut mental.
- La majoria no disposen de NIE o tenen dificultats grans en la renovació de la documentació (permisos de residència / treball).

- Alguns han passat pel sistema de protecció a la infància, però els que ho han fet, la majoria han tingut una estada intermitent i no exempta de situacions conflictives. I un cop assolida la majoria d'edat no han mostrat cap vincle envers el sistema de protecció o adhesió cap a serveis d'acompanyament a la vida adulta o sota el paraigües de serveis socials i serveis de salut mental i addiccions.
- La majoria dels que han passat pel sistema de protecció han tingut l'opció o bé de derivació a l'ASJTET o bé se'ls hi ha prorrogat l'estada en els centres de protecció mitjançant mesures assistencials dictades per la DGAIA.
- Una part dels joves han estat derivats a recursos de sensellarisme o dispositius similars del municipi però no han fet vinculació.
- Una part dels joves amb historial de delictes lleus .

1.8. Tipologia dels serveis Inclosos

El programa 360º, que és de suport a la inclusió, l'emancipació i a l'autonomia personal per a persones joves amb dinàmiques de carrer, inclou els dos serveis següents, que s'integren i interrelacionen entre ells: el Servei d'acompanyament especialitzat i el de Prestació de servei d'habitatge.

a) Serveis d'acompanyament especialitzat

Abasta diferents àmbits i moments dels processos d'autonomia per donar suport a les persones joves sense llar en el desenvolupament de les seves competències personals i socials, per prevenir o pal·liar la seva situació de risc. La seva funció principal és oferir un acompanyament emocional i educatiu durant el procés d'assoliment de l'autonomia personal, donant suport i una guia a la persona jove sense llar en la recerca de recursos, procurant la seva integració sociolaboral i la seva connexió amb els recursos de la xarxa.

Aquest acompanyament pot comportar, segons les característiques individuals de cada usuari o usuària:

- **Orientació formativa i laboral**, consistent en afavorir que la persona jove defineixi i executi el seu projecte professional, emmarcat dintre del seu projecte vital i de futur: un procés de construcció de competència professional basat en la pràctica d'identificar, transferir i experimentar les competències tècniques, de base i transversals.
- **Acompanyament socioeducatiu** en el procés d'aconseguir l'exercici de la seva plena autonomia i suport psicològic en les dificultats que es plantegin en la presa de decisions i les seves conseqüències.



- **Suport en la gestió econòmica**, per proporcionar a la persona jove orientació, assessorament i seguiment en l'accés i la gestió dels diferents recursos econòmics als quals pugui tenir dret.
- **Orientació jurídica**, oferint l'assessorament i el seguiment personal en l'exercici dels drets i deures i interessos legítims de la persona jove, i a fer totes aquelles actuacions de suport en la gestió de la seva documentació identificativa, de residència i treball que preveu la legislació vigent, sempre que sigui possible.
- **Educació sanitària**, oferint assessorament en salut en els àmbits de l'alimentació, l'activitat física, la prevenció en el consum de drogues i l'alcohol.

b) Prestacions de servei d'habitatge

Les prestacions de servei d'habitatge ofereixen habitatge temporal a la persona jove en situació de carrer, sense recursos propis ni familiars, com a mitjà i suport al seu creixement i inclusió social, mitjançant uns serveis especialitzats que tenen com a objectiu principal afavorir el desenvolupament social, laboral, maduratiu, emocional i relacional de la persona jove sense llar, i impliquen un projecte educatiu, que busca l'apoderament de cada persona per tal d'optimitzar el seu encaix social amb plena autonomia.

2. Funcionament del projecte

2.1. Vies d'entrada en el projecte

L'entrada en el projecte Sostre 360º es farà sempre a través dels Serveis Socials Bàsics de cada un dels territoris.

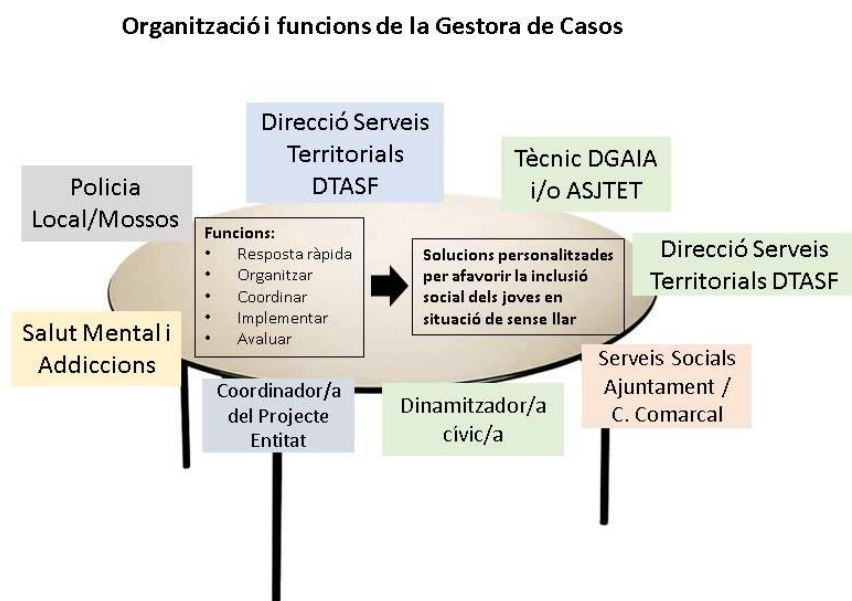
2.2. Comissió gestora de casos

2.2.1. Concepte

La comissió gestora de casos es crea amb la voluntat de donar resposta ràpida, adequada i coordinada a la necessitat d'atenció social integral de joves que es troben en situació de carrer. Mitjançant la gestió de casos, els professionals que hi participen valoren les necessitats de les persones joves i organitzen, coordinen, implementen la derivació cap als serveis que millor respongui a la situació d'aquests joves.

2.2.2. Organització

La Comissió gestora de casos estarà integrada pels següents professionals :



- La Direcció de Serveis Territorials del DTASF;
- Tècnics de Serveis Socials de l'Ajuntament o Consell comarcal de referència;
- Professionals de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència i/o de l'Àrea de Suport al Jove Tutelat i Ex Tutelat;
- Tècnics de Salut mental i Addiccions;
- Policia Local en coordinació amb Mossos d'Esquadra;
- El/La coordinador/a de l'Entitat responsable del projecte en el municipi;
- El /La dinamitzador/a cívic/a;
- Altres que es consideren d'interès territorial i per l'objecte d'atenció de la comissió gestora.

La Comissió gestora de casos estarà **presidida** per la direcció de serveis territorials del DTASF.

La Comissió gestora tindrà una **secretaria** que serà exercida per una persona designada en el moment de la constitució de la mateixa.

2.2.3. Periodicitat de les reunions

La Comissió es reunirà, quinzenalment o amb la freqüència que considerin necessària segons les necessitats existents.

2.2.4. Dimensió ètica de la Comissió Gestora de Casos

Les persones professionals que participen en la *Comissió gestora de casos* prendran les seves decisions guiades pels principis ètics.

El marc de valors de referència en l'anàlisi de casos seran el respecte als drets humans i la protecció de la persona jove, i el respecte a la seva dignitat.

Els principis ètics de caràcter universal que guiaran la presa de decisions i l'execució de les accions :

- *Autonomia*; es tindrà en compte la llibertat i la responsabilitat del jove al qual se li pressuposa capacitat de decisió,
- *Justícia*; es tractarà totes les persones sense cap discriminació,
- *Beneficència*; les decisions que es prenguin seran sempre respectant la persona i procurant el seu benefici,
- *No maleficència*; les decisions que es prenguin i afectin directament la vida dels joves no poden causar més dany.

2.3. Durada del projecte

Aquest projecte defuig de l'establiment de temporalitats prefixades i rígides, en tan que parteix de la idea d'acompanyament en les decisions de la persona jove des del seu propi jo, i no des d'un context institucional que pugui esdevenir constrenyent en la dinàmica personal i social del/la jove.

No obstant, la durada òptima de permanència en el servei és d'un any, ampliable segons les necessitats, l'evolució dels processos d'arrelament, la implicació en el propi projecte, i en tot cas, sempre que la situació personal del jove així ho requereixi.

2.4. Equip professional

El Servei està orientat a les necessitats dels i les joves atesos. Els equips s'organitzaran per atendre 10 joves cadascun, i estarà format pels següents perfils professionals i la següent dedicació:

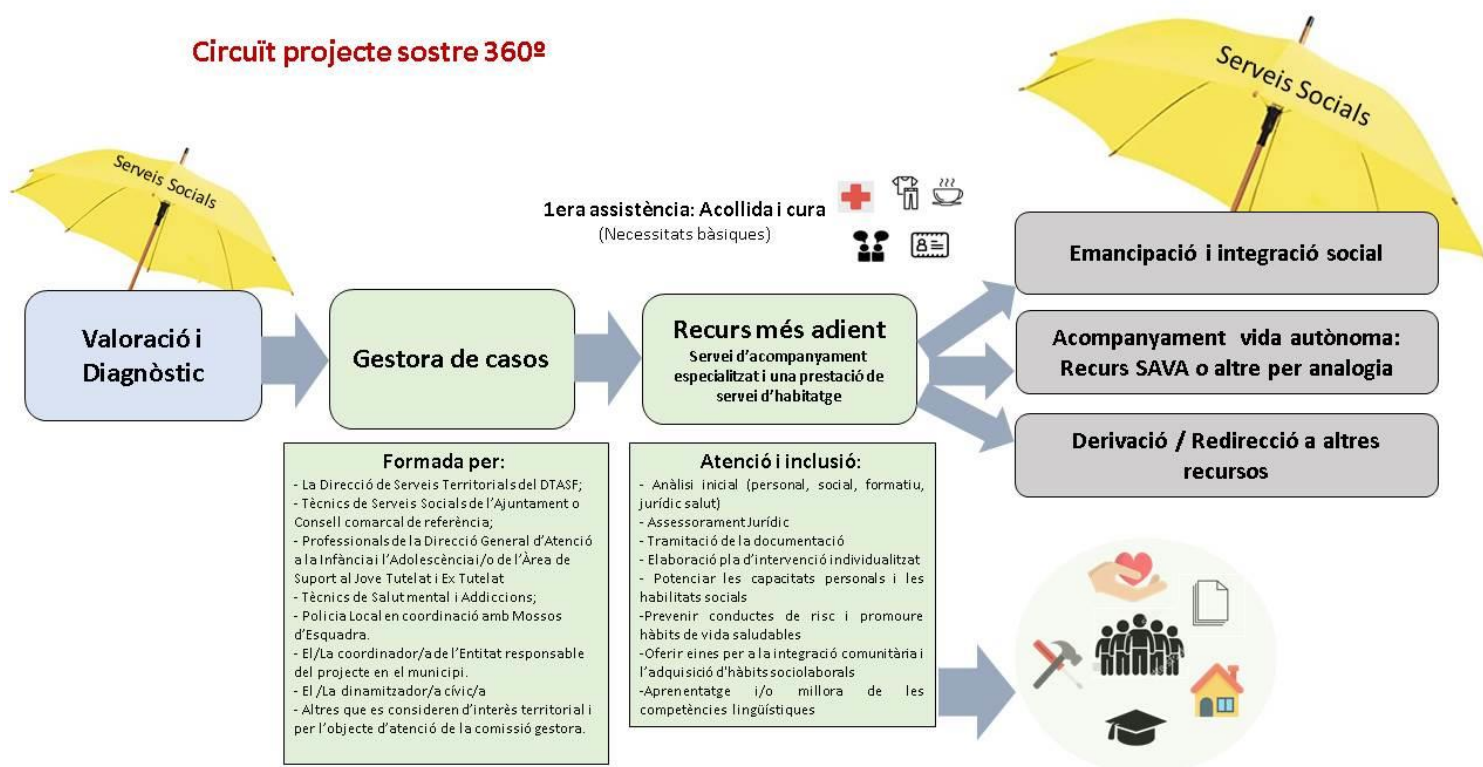
Perfil professional	Número	Jornada setmanal
Educador/a social	1	Completa
Integrador/a social	1	Completa
Coordinació	1	0,25

2.5. Vies de sortida del projecte

Les sortides que s'estableixen per aquest projecte es preveuen sota el paraigües dels serveis socials bàsics i són les següents:

1. Que el/la jove continuï el seu procés d'emancipació i integració social de forma independent.
2. Que el/la jove encara requereixi d'un acompanyament per la vida autònoma i que caldria d'una derivació a un recurs SAVA o de naturalesa anàloga.
3. Que el/la jove requereixi d'un altre tipus d'intervenció i per tant es realitzi una derivació o un redireccionament a un altre recurs que més s'ajusti a les seves necessitats actuals.

3. Circuit general



4. Monitoratge i Avaluació del projecte

4.1. Missió

(Què) Oferir un seguiment personalitzat segons les necessitats i capacitats de resiliència, (Per a qui) dels joves vulnerables amb dinàmiques de carrer que viuen actualment en alguns municipis catalans (Com) mitjançant un servei que combina un acompanyament professional socioeducatiu personalitzat i una prestació habitacional, (Per a què) per tal de que aquests joves puguin construir un projecte de vida autònom i autosuficient

4.2. Què perseguim?? > Finalitat > indicadors d'Impacte

A curt termini:

- % de joves atesos que han sortit de la dinàmica de carrer en que es trobaven
- % de disminució de municipis a Catalunya on hi ha joves vulnerables en dinàmiques de carrer.
- % de joves extutelats que han sortit del Sistema i que no cauen es troben en dinàmiques de carrer.
- % de disminució de fets delictius protagonitzats per joves vulnerables sobre el total de fets delictius al barri o municipi.
- Nombre de conflictes veïnals resolts ocasionats per la presència de joves en dinàmiques de carrer

A mig termini:

- % de joves immigrants sense documentació atesos en el servei sostre 360º que l'han obtinguda
- % de joves atesos en el servei sostre 360º que estan seguint una formació ocupacional
- % de joves atesos en el servei sostre 360º que s'han inserit laboralment/ emancipat
- % de joves atesos en el servei sostre 360º amb un alt grau d'integració social en el barri o municipi on viuen

4.3. Resultats esperats > Indicadors de resultat

- N° de joves detectats en situació de vulnerabilitat i dinàmiques de carrer
- N° de joves avaluats per les diferents Gestores de casos
- % de joves atesos segons tipus de necessitat:
 - Orientació formativa i laboral
 - Acompanyament socioeducatiu i suport psicològic
 - Suport en la gestió econòmica
 - Educació sanitària (foment hàbits saludables i no consum)
 - Orientació jurídica (tramitació documentació i assessorament jurídic)
- % de joves valorats per la gestora que han iniciat el programa
- % de joves que han iniciat el programa que al cap de 6 mesos continuen vinculats
- % de joves atesos que han assolit els objectius definits en el seu pla individual o continuen després d'un any d'haver iniciat el pla
- Taxa de repetició de joves valorats per la Comissió gestora
- % joves atesos que mostren una satisfacció molt bona o excel·lent amb el servei

4.4. Recursos > Indicadors d'Implementació

- N° de municipis on s'ha detectat a joves en situació de vulnerabilitat i dinàmiques de carrer
- N° de gestores de casos en funcionament
- N° d'educadors/es socials contractats pel Servei
- N° d'integradors/es socials contractades pel Servei
- N° d'equips en funcionament
- % del pressupost destinat al Servei executat

4.5. Activitats > Indicadors de procés o seguiment

- N° de reunions de les diferents Comissions Gestores efectuades
- Temps mitjà des que la gestora avalua el cas fins que s'inicia el programa
- N° de coordinacions amb altres professionals i serveis que intervenen amb els joves
- Ràtio de joves en seguiment per professional
- Avaluació qualitativa i quantitativa de la intervenció individual

ANNEX 1: Marc legal general

Normativa en matèria d'infància i de joventut

La normativa d'infància, adolescència i joventut de Catalunya entén que sovint és fonamental treballar aquelles situacions de vulnerabilitat en les que es troben les persones que estan a punt de complir la majoria d'edat o que ja la tenen, estiguin o no dins del sistema de protecció.

Si estan dins del sistema de protecció, es tracta de no tallar en sec la intervenció protectora pel sol fet que l'adolescent legalment ha deixat d'ésser-ho en arribar a la majoria d'edat. De fet, una de les assignatures pendents en tots aquests anys ha estat la dificultat perquè la protecció prestada fins llavors tingui una continuïtat adaptada, és clar, a la nova realitat derivada de la majoria d'edat.

Si es troben en una situació de carrer o de molta vulnerabilitat es tracta de donar-los l'atenció necessària per a la seva recuperació i integració en la societat. Caldrà començar amb una intervenció comunitària i es facilitarà la

orientació, la formació i el suport necessaris atenent les seves necessitats.

Els **principis rectors** que marquen les polítiques de joventut són els següents:

a) Integralitat. Les polítiques de joventut han de respondre a una perspectiva integral que interrelacioni els diversos àmbits de la vida de les persones joves, i que s'articuli sobre la base del treball en xarxa i la coordinació transversal.

b) Transversalitat. El treball en el desenvolupament de les polítiques de joventut ha d'incorporar les diverses òptiques de treball sectorial i les diverses dinàmiques associatives i comunitàries pròpies de les persones joves, tenint en compte l'articulació en els diversos nivells territorials. Els departaments, les institucions, les entitats i els agents que correspongui han de treballar coordinadament en cada intervenció.

c) Territorialitat. Totes les actuacions necessàries en benefici de les persones joves s'han de dur a terme tenint en compte les diferents realitats territorials.

Els **principis d'actuació** dels poders públics envers les polítiques de joventut són els següents:

a) Universalitat. L'actuació administrativa s'ha d'adreçar a totes les persones joves sense distinció de sexe, ètnia, origen, edat, estat civil, ideologia, creences, opció sexual o qualsevol altra condició o circumstància personal o social.

b) Igualtat d'oportunitats. L'actuació administrativa ha de reduir les desigualtats entre els diferents punts de partida de les persones joves en el procés d'elaboració de llur propi projecte de vida. Les actuacions administratives són compatibles amb una discriminació positiva si aquesta es justifica per una situació de desigualtat material, cerca la igualtat real i facilita la integració social.

c) Atenció a la diversitat. L'actuació administrativa ha de considerar i atendre la diversitat i la diferència de gènere, ètnica, territorial, física, psíquica, social i cultural, per a garantir la igualtat d'oportunitats a totes les persones joves i promoure el valor de la solidaritat en la diversitat.

d) L'emancipació juvenil. L'actuació administrativa ha de tendir a facilitar les condicions bàsiques necessàries per a l'emancipació de les persones joves.

e) La coordinació, la cooperació i la planificació. Les polítiques de joventut han de respondre a les necessitats detectades.

f) Apoderament i participació comunitària. Les polítiques de joventut han de promoure l'apoderament de les persones amb la finalitat que enforteixin les seves capacitats, confiança, visió i protagonisme com a col·lectiu. L'apoderament té dues dimensions fonamentals, l'individual i la col·lectiva. La dimensió individual implica l'adquisició de competències per respondre a les necessitats personals. La col·lectiva està relacionada amb la capacitat de la persona per participar en les accions comunitàries per defensar el seus drets i influir en la presa de decisions de les estructures polítiques.

g) Atenció centrada en la persona. Les accions en l'àmbit de la joventut han de respectar el dret a decidir de les persones. Cal que tinguin en compte les seves necessitats, les preferències, els valors i l'autonomia, les capacitats de les persones per afrontar de manera adequada esdeveniments i situacions de risc. Cal generar dinàmiques que estiguin adreçades a aconseguir que les persones es comportin de manera proactiva i s'impliquin en el processos de decisió conjuntament amb els professionals/experts.

La llei de servei socials

Els programes d'autonomia personal tenen com a objectiu oferir als i les joves ex-tutelats els recursos de suport personal, d'habitatge, formatius i laborals necessaris per tal d'assessorar-los i acompanyar-los en l'exercici de la plena ciutadania en condicions d'igualtat, amb responsabilitat i amb el màxim grau d'integració en la societat on viuen.

Els serveis socials tenen com a finalitat assegurar el dret de les persones a viure dignament durant totes les etapes de la vida mitjançant la cobertura de llurs necessitats personals bàsiques i de les necessitats socials, en el marc de la justícia social i del benestar de les persones.

Les necessitats socials són aquelles que repercuteixen en l'autonomia personal i el suport a la dependència, en una millor qualitat de vida personal, familiar i de grup, en les relacions interpersonals i socials i en el benestar de la col·lectivitat. Les necessitats personals bàsiques són les pròpies de la subsistència i la qualitat de vida de cada persona.

Els serveis socials s'adrecen especialment a la prevenció de situacions de risc, a la compensació de dèficits de suport social i econòmic i de situacions de vulnerabilitat i de dependència i a la promoció d'actituds i capacitats de les persones com a principals protagonistes de llur vida.

L'article 4 de la Llei, entre d'altres objectius, preveu que cal prevenir, atendre i promoure la inserció social en les situacions de marginació i d'exclusió social; afavorir la convivència social i la igualtat efectiva de les persones; atendre les necessitats derivades de la manca de recursos bàsics i dels dèficits en les relacions personals i amb l'entorn, evitant, si és possible, la institucionalització segregadora com a solució de les dites mancances; promoure la cohesió social i la resolució comunitària de les necessitats socials, mitjançant polítiques preventives i comunitàries a tot el territori; fer dels serveis socials un factor productiu essencial i generador d'ocupació de qualitat, i normalitzar l'activitat econòmica del sector; i lluitar contra l'estigmatització dels col·lectius desfavorits atesos pels serveis socials.

Article 7 de la Llei, en relació a les situacions amb necessitat d'atenció especial, preveu que són destinataris dels serveis socials, especialment, les persones que estiguin en situacions com, per exemple: la necessitat social, com és el cas de les relacionades amb la manca d'habitatge o amb la desestructuració familiar; l'exclusió i aïllament socials; i la discriminació per raó de sexe, lloc de procedència, discapacitat, malaltia, ètnia, cultura o religió, o per qualsevol altra raó.

El Pla Estratègic de Serveis Socials

El Pla Estratègic de Serveis Socials (PESS), en la seva presentació, determina que el Sistema Català de Serveis Socials és un dels pilars bàsics de l'estat del benestar que ens ha de permetre construir una societat equitativa i justa socialment, i que es troba davant del seu gran repte: convertir-se en un sistema universal de cobertura global, que doni resposta a les necessitats socials al llarg de totes les etapes de la vida d'una persona.

És a dir, passar de ser un sistema que atén només una part de la població, a atendre més gent, abans i millor, i des del paradigma de la recuperació, per evitar la cronificació, l'agudització i la institucionalització quan aquesta sigui evitable. Una societat cohesionada és aquella que no deixa ningú enrere i que genera les oportunitats perquè totes les persones puguin contribuir i participar en igualtat de condicions.

Un sistema que reforçarà l'Estat del benestar a Catalunya, en tant que s'aproparà al seu objectiu d'assegurar l'equitat, la cohesió i la justícia social.

El PESS, en el seu apartat de Diagnòstic estratègic dels serveis socials, planteja la formació com a una eina per a la inserció sociolaboral tot advertint que, a Catalunya, el 17% dels joves d'entre 18 i 24 anys abandonen prematurament els estudis. Aspectes com el sexe, l'estatus socioeconòmic i cultural i l'origen condicionen la trajectòria educativa, de manera que variables com la dificultat d'adaptació psicosocial, la mobilitat, el desarrelament en el territori, la incorporació tardana a la escola en el cas de les persones immigrants i l'absentisme escolar previ, determinen la decisió d'abandonar l'escola, principalment en l'etapa de l'adolescència.

En aquest mateix apartat, quan es parla dels serveis socials d'atenció especialitzada en l'atenció a la infància i l'adolescència en risc, es destaca la especial atenció que mereixen els infants i adolescents estrangers no acompanyats, més vulnerables per la seva condició d'estrangers sense referents familiars o xarxa social i per les condicions en les que arriben a Catalunya.

El Pla especifica que la missió del Sistema Català de Serveis Socials és acompanyar i apoderar les persones al llarg del seu cicle vital a través d'actuacions de promoció, prevenció i protecció alhora que ofereix a totes les persones la cura i els suports necessaris perquè s'apoderin i siguin autònomes en el desenvolupament del seu projecte de vida, i en la inclusió i vinculació al seu entorn familiar i comunitari.

Cal que la persona tingui garantits els seus drets en base a un projecte vital de futur, construït des de la màxima autonomia possible, en el seu propi entorn i independentment.

Es tracta d'avançar cap a un Sistema Català de Serveis Socials universal, proactiu, preventiu, accessible i equitatiu, que potenciï la intervenció en l'entorn proper i en la comunitat, que fomenti la participació activa, l'exercici dels drets i personalitzi una intervenció integrada tant a nivell sectorial com territorial.

Entre els principis inspiradors del PESS, és pertinent destacar el principi de diversitat per defugir de l'atenció segregada, que sovint estigmatitza els col·lectius vulnerables i suposadament minoritaris. Implica incorporar el progrés ètic, científic i tècnic per tal que els serveis socials siguin cada cop més capaços de fer una gestió efectiva de la diversitat, en un marc universal i més inclusiu.

D'acord amb el previst al Pla estratègic, la prevenció és una prioritat, i aposta per enfortir l'acció comunitària i la prevenció com una de les palanques de transformació del Sistema Català de Serveis Socials. La protecció davant dels riscos, la minimització de les repercussions negatives dels factors de risc i la inclusió social, entre d'altres, han de ser els àmbits d'intervenció d'una xarxa de serveis socials preventiva i proactiva.

El Pla prioritza aquest enfocament i proposa superar la intervenció reactiva i definir, identificar i desenvolupar com a principals àmbits d'intervenció de l'acció comunitària inclusiva la prevenció en la infància, adolescència, joventut, les famílies, i la promoció de l'autonomia de les persones.

L'acció comunitària inclusiva és una eina d'enfortiment de l'atenció social primària mitjançant l'acció dels professionals, bons coneixedors de les necessitats i les potencialitats dels territoris on treballen. L'alineació dels EBAS amb les estratègies de treball preventiu i comunitari ha de permetre incidir en les causes de les situacions de vulnerabilitat i no només haver d'actuar en les conseqüències.

El PESS planteja que, per aspirar a tenir una societat millor, cal garantir un conjunt de mesures que facilitin les actuacions proactives per a la participació d'infants, adolescents i joves, la promoció dels seus drets, la prevenció de situacions de risc social, i l'atenció i protecció, si escau, en els casos previstos legalment, per defensar l'interès superior de l'infant i requereix completar el desplegament de la Llei 14/2010, de 27 de maig, de drets i oportunitats de la infància.

L'evolució de les expectatives col·lectives pel que fa a l'autodeterminació de la ciutadania, l'empoderament i l'exercici efectiu dels seus drets, ens planteja la necessitat d'adaptar les polítiques cap a l'emancipació i el desenvolupament del projecte de vida independent.

El Pla també té com a objectiu elaborar, desplegar i avaluar l'estratègia integral per a l'abordatge del sensellarisme a Catalunya, que té com a objectiu garantir el dret a l'habitatge a les persones sense llar i oferir-los un procés de recuperació integral en què es tinguin en compte les seves expectatives i tries educatives, ocupacionals i vocacionals.

Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social.

Residència de la persona menor d'edat estrangera no acompanyada

El marc jurídic actual dels nois i noies menors d'edat estrangers no acompanyats (arts. 189 a 198 RELOEX) determina que, una vegada quedi acreditada la impossibilitat de repatriar la persona menor d'edat, i en tot cas transcorreguts nou mesos des que l'infant o adolescent hagi estat posat a disposició dels serveis competents de protecció de menors, se li ha d'atorgar l'autorització de residència a la qual es refereix l'article 35.7 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

La subdelegació del Govern resoldrà la sol·licitud de residència i notificarà la resolució en el termini màxim d'un mes. A continuació el representant de l'infant o l'adolescent (DGAIA) haurà de sol·licitar personalment, en el termini d'un mes des de la data de notificació de la resolució, la targeta d'identitat d'estranger (TIE).

L'autorització de residència té una vigència d'un any, renovable any a any. Des del proppassat 6 de març, i en els termes de la Instrucció 1/2020 de la Secretaria d'Estat de les Migracions, el noi o noia menor d'edat tutelat que assoleixi l'edat laboral (≥ 16 anys) queda habilitat automàticament a treballar per compte d'altri, com a exceptuat, sense necessitat de cap altre tràmit administratiu. Aquesta habilitació es mantindrà fins als 18 anys.

També poden tramitar, si es troben en edat laboral, davant el Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya, una autorització de treball per compte d'altri per a titulars de residència com a adolescent no acompanyat mitjançant el model de sol·licitud AUT09a que ha de presentar, durant la vigència de l'autorització de residència i abans de complir els 18 anys, la DGAIA.

Accés a la majoria d'edat de la persona menor d'edat estrangera no acompanyada que és titular d'una autorització de residència

En aquest supòsit la TIE es renova, durant els seixanta dies naturals previs a la data d'expiració de la vigència o dins els noranta dies naturals posteriors, d'acord amb el procediment per a la renovació d'una autorització de residència temporal de caràcter no lucratiu, si bé, la quantia a acreditar com a mitjans econòmics serà del 100% de l'IPREM mensual. Però per a la segona renovació, la recent jurisprudència del Tribunal Suprem (STS 1155/2018, de 9 de juliol i 110/2019, d'1 de febrer) estableix que aquests ingressos han de ser propis i no compta com a tals els que provenen d'ajudes socials, cosa que dificulta la renovació de la TIE i els eleva a 4 vegades l'IPREM.

Igualment, poden ser tinguts en compte els informes positius que, si s'escau i a aquests efectes, puguin presentar les entitats públiques competents, d'acord amb el que preveu l'article 35.9 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener (informes d'integració social INF03 especial per a ex-tutelats que emet la SIMC).

La vigència de l'autorització renovada és de dos anys, llevat que correspongui una autorització de residència de llarga durada.

En el moment que accedeixi a la majoria d'edat o durant qualsevol moment posterior, es pot sol·licitar la modificació de l'autorització de residència per obtenir una autorització de residència i treball, en els termes que estableix l'article 200 RELOEX.

Als efectes d'aquesta modificació, es poden presentar un o més contractes de treball de vigència successiva, que hauran de sumar una durada d'un any i a temps complert. En les actuals condicions del mercat de treball, aquests condicionants esdevindran una barrera inassolible per a una gran majoria dels joves immigrants sols.

Tant les condicions per accedir a la residència amb autorització de treball, com les que es posen per a la residència no lucrativa, si no es modifica el Reglament de la Llei d'Estrangeria, poden derivar en un procés massiu de caiguda en la irregularitat sobrevinguda.

Les conseqüències d'aquesta situació són molt greus, tant per als nois afectats com per al conjunt de la societat.

Accés a la majoria d'edat del menor estranger no acompanyat que no és titular d'una autorització de residència

En el cas de les persones menors d'edat que es trobin sota la tutela legal, custòdia, protecció provisional o guarda públiques que arribin a la majoria d'edat sense haver obtingut l'autorització de residència que preveu l'article 196 RELOEX i hagin participat adequadament en les accions formatives i activitats programades per l'entitat esmentada per afavorir la seva integració social, es pot sol·licitar la concessió d'una autorització temporal de residència per circumstàncies excepcionals.

La sol·licitud ha de ser presentada personalment pel jove estranger durant els seixanta dies naturals previs o els noranta dies naturals posteriors a la data en què compleixi els divuit anys.

Ha d'acreditar, de manera alternativa:

- 1.- El 100% de l'IPREM mensual,
- 2.- Contracte o contractes de treball de vigència successiva respecte als quals es reuneixen els requisits establerts,
- 3.- Que reuneix els requisits establerts per treballar per compte propi

En cas de concessió de l'autorització sobre la base del que preveuen els apartats 2 i 3 anteriors, aquesta comporta una autorització de treball i la seva vigència està condicionada a la posterior afiliació i alta del treballador a la Seguretat Social en el termini d'un mes des de la notificació de la resolució.

La vigència de l'autorització concedida serà d'un any.

També es té en especial consideració el grau d'inserció del sol·licitant (informe INF03 especial per a ex-tutelats).

Com hem explicat en l'apartat anterior, la jurisprudència del TS ha posat aquests processos en situació de pràctica inviabilitat, sobretot, en el moment de la segona renovació, en el que els ingressos requerits en el cas d'una residència no lucrativa són equivalents al 400% de l'IPREM i, a més, no poden provenir d'ajuts socials.

Igualment, l'alternativa de la residència i treball es presenta quasi impossible en una situació del mercat laboral com la present, tractant-se de joves amb 18 anys recent complerts, amb un o dos anys d'estada al nostre país i sense TIE en el moment d'arribar a la majoria d'edat.